

ROZHOVOR S OTCOM MARIÁNOM KAŠAJOM - misionárom v KENI 06/2023

- 1. Otec Marián, od septembra minulého roka pôsobíte vo farnosti Barsaloi, v samburijskom kraji v Keni. Je to teda už takmer rok. Ako by ste tento rok zhodnotili z pohľadu pastorácie ako takej, ale aj z pohľadu osobnej skúsenosti?**

Som veľmi rád, že Cirkev je misijná a že otec arcibiskup Bernard mi umožnil okúsiť aj z tohto afrického misijného koláča. Cez eRko a Dobrú novinu som oslovil yarumalských misionárov v Keni, ktorí sa venujú evanjelizácií najchudobnejších. Stále aj v dnešnej dobe sú miesta, kde Radostná zvesť Evanjelia ešte nezaznela. Je to fascinujúce byť pri prvotnom ohlasovaní, pri udalostiach, ktoré určujú smerovanie ľudí na tisícky rokov. Pán otvára Písma aj v dnešných časoch a je na nás, aby sme poslucháčov privádzali k Prameňu. Polia sú tu neorané a aj duchovné polia srdc potrebujú ešte hlbokú orbu a nezištnú starostlivosť. Liturgický je pozornosť vo farnosti sústredená na nedeľné slávenie Eucharistie. Je to zároveň aj zhromaždenie miestnej komunity okolo jedného stola. Nikto sa nikam neponáhľa a tak si slávenie môže každý užiť spevom i tancom. Samozrejme, ani samburijský kmeň a naša farnosť nie je uchránená pred rôznymi problémami. K iníciačným sviatostiam sa poväčšine pripravujú mladí ľudia vo veku okolo 12. rokov. Po slávnosti sa ale niektorí „stratia“. Otázka manželstva je kapitola sama o sebe. V samburijskej tradícii je mnohoženstvo silne zakorenené a tak deti majú častokrát vlastných a ešte viac nevlastných súrodencov. Aj napriek historickému a kultúrnemu kontextu samburijskej komunity, Evanjelium tu rezonuje v srdciach ľudí a postupne pretvára, obrazne povedané, suchú a tvrdú zem na úrodnú záhradu.

- 2. Mohli by ste nám priblížiť farnosť Barsaloi, v ktorej pôsobíte? Ako vyzerá krajina, kde sa nachádza, koľko obyvateľov má a aké je Vaše pôsobisko?**

Farnosť Barsaloi je od Slovenska vzdialená vzdušnou čiarou 5 500 km a nachádza sa v samburijskej oblasti, v severnej časti rovníkovej Kene. Tento kraj má svoj osobitý kmeňový jazyk, históriu, tradíciu a zvyky. Je tu polopúšť a ľudia sa živia prevažne pasením stád kôz, hovädzieho dobytku či tiav. Farnosť má 18 filiálnych obcí a spolu tu býva asi 9 000 obyvateľov. Je to oblasť bez infraštruktúry. Cesty sú kamenisté a prašné. V štyroch obciach sú studne, z ktorých sa čerpá voda, inde si pre vodu chodia k rieke, niekde aj tri, štyri kilometre. Elektrické stĺpy nám nešpatia krajinu, solárne panely sú veľkou výnimkou. Ľudia sú vzpriamení, nehrbia sa k mobilom. Veľmi radi sa zdravia. Spev sa ozýva dedinami.

3. Ako vyzerá Váš deň? S kým spolupracujete? Koho stretávate? Čím žijete?

Vo farnosti sme dvaja kňazi, jeden diakon, traja katechéti a asi ďalšia štyridsiatka blízkych spolupracovníkov zodpovedných za detí, mládež, starších, učiteľov, ženy... Deň začíname slávením komunitnej sv. omše o 7:00 hod. Po sv. omši a raňajkách sa rozošlú ľudia podľa zadelených úloh na svoje miesta. Jeden kňaz a katechéti idú do okolitých filiálnych obcí. Sú aj dediny, kde nemáme pokrstených veriacich, ale prichádzame medzi nich a rozprávame sa s nimi o Bohu, Kristovi a o viere. Toho času sa vo farnosti pripravuje asi 300 katechumenov.

Každý deň je na stole tiež otázka vody. Je potrebné manažovanie distribúcie vody. Záleží to od počasia, porúch a iných nepredvídaných okolností. S tým je spojená aj starostlivosť o záhrady.

V škole nám prebieha veľká rekonštrukcia internátnych izieb a s tým spojené dohliadnutie na práce a zabezpečenie materiálu. Miestni robotníci sa prvýkrát stretávajú s betónovaním, natieraním rámov okien, maľovaním stien...

Počas víkendov sú stretnutia detí i mladých a tiež častokrát školiace projektové stretnutia žien a dospelých.

Deň začína východom a končí západom slnka. Za ten čas sa dokáže toho udiať neúrekom.

4. Čo privádza ľudí do Vašej farnosti? Aké problémy riešite? Ako vyzerá deň obyvateľov farnosti Barsaloi?

Láska ide cez žalúdok. To platí aj o našej farnosti. Ľudia prichádzajú s problémami, s ktorými si sami nevedia pomôcť. Či je to hlad, zdravotný problém, alebo prosba mamy, aby dieťa mohlo ísť do školy a pod. Za všetkým sú chýbajúce finančné prostriedky. Za poskytnutou pomocou oni vidia starostlivosť Boha, že sa stará o svoje milované deti. Aj cez tieto skutky sprostredkovávame požehnanie medzi nimi.

Najstarší chlapec v rodine je pastierom. Svoje deň prežíva na pastviskách. Mladšie deti, ak sú financie, tak sú v škole. Dievčatá majú za úlohu nanosiť vodu. Sú to 20 l kanistre, s ktorými ani 10 ročné nemajú problém. Mamky sa starajú o malé deti, o domácnosť. Aktívne sa zapájajú napr. aj do projektov Dobrej noviny - komunitných záhrad. No a chlapi na všetko dohliadajú a radia sa celý deň. Aj medzi nimi sa, samozrejme, nájdu výnimky a pýtajú si prácu a chcú zlepšiť situáciu vo svojej rodine.

5. Máte nejaký zaujímavý zážitok, alebo skúsenosť z Vašej misie?

Motoristi skoro na celom svete sa sťažujú s problémom parkovania. V našej farnosti Barsaloi by sme tiež potrebovali veľké parkovisko pred kostolom. Ale nie na autá, ale na detské kočíky. Kostol je plný malých detí, častokrát dojčencov. A predsa, s parkovaním kočíkov nemáme problém, lebo nemáme ani kočíky. Deti sú v náručí svojich mám, či starších súrodencov a slávenie sv. omše je naozaj živé.

6. Aká veľká je Vaša farnosť a koľko kilometrov denne prekonávate? Aký dopravný prostriedok je pre Vás najlepšie využiteľný?

Afrika je zaujímavá tým, že vzdialenosti sa tu neudávajú v kilometroch, ale v časových jednotkách. Asi aj preto, lebo vzdialenosť závisí od samotnej cesty, či spôsobu dopravy. Do hodiny a pol vieme dôjsť do filiálky Nairimirimo, ktorá je vzdialená 50 km od centra. Cesta tam a späť je dlhšia ako čas strávený s komunitou tam.

Najrozšírenejší dopravný prostriedok pre domácich sú vlastné nohy. V centre na presuny používame autá a ešte viac sú to motorky. Je to pre nás ekonomickejšie a niektoré cesty ani nie sú zjazdné autami. Všetci vieme, že aj anjeli potrebujú krídla. A tak aj my, aby sme mohli sprostredkovať Evanjelium, potrebujeme krídla. Sú to modlitby mnohých veriacich i akákoľvek nezištná pomoc priateľov a známych. Ďakujem, že aj vďaka vám môžeme v Barsaloi lietať.

7. Ako ste sa dozvedeli o MIVA Slovensko?

V Keni som sa stretol s MIVA Rakúsko, ktorá v našej farnosti pomohla so zakúpením vozidla a o to viac som sa potešil, keď som medzi mailami objavil predstavenie organizácie **MIVA Slovensko** s podanou pomocnou rukou. Ani som nemusel veľa premýšľať, ako by sa nám dalo pomôcť. **Motorka bola jasná voľba**. Sú to naše krídla.

8. Aké sú Vaše plány do ďalších rokov Vášho pôsobenia v Keni?

Po roku pôsobenia v Keni som sa tešil na rodinu, priateľov a na Slovensko. Ale teším sa, že sa môžem vrátiť späť do Kene a pokračovať v misii. Duchovná orba tiež potrebuje čas a prostriedky. A tým, že sme vo farnosti dvaja kňazi, vieme lepšie naplňať prirodzené a aj duchovné potreby veriacich. Po roku lepšie rozumiem situácií v samburijskej oblasti a tak pomoc z mojej strany môže byť adresnejšia a systematickejšia.

Otcovi Mariánovi Kašajovi srdečne ďakujeme za rozhovor a prajeme požehnané pôsobenie v Keni.

Prispieť môžete tu: Ďakujeme

PAY by square

